

Årsberetning 2017

Praksisudvalget ved Københavns Universitet

Københavns Universitet, december 2018

Indholdsfortegnelse

ÅRSBERETNING 2017	1
1. INDLEDNING	3
2. KONKRETE SAGER	5
Sag 23/2017	5
Sag 24/2017	6
Sag 25/2017	7
Sag 26/2017	8
Sag 27/2017	9
Sag 30/2017	10
3. KØBENHAVNS UNIVERSITETS KODEKS FOR FORFATTERSKABER	11
4. THE PRACTICE COMMITTEE PROPOSAL FOR A UCPH POLICY ON RESEARCH PLANNING AND CONDUCT	15
5. LOV OM VIDENSKABELIG UREDELIGHED MV.....	17
6. KØBENHAVNS UNIVERSITETS REGLER OM GOD VIDENSKABELIG PRAKSIS...	22
7. PRAKSISUDVALGETS MEDLEMMER.....	26

1. Indledning

Hermed afgiver Udvalget vedr. god videnskabelig praksis (Praksisudvalget) ved Københavns Universitet sin årsberetning for 2017.

Praksisudvalget har i 2017 afholdt seks møder.

I løbet af 2017 har udvalget optaget seks sager til behandling og færdigbehandlet seks sager, hvoraf fem af sagerne blev optaget til behandling i 2016, mens en sag blev optaget til behandling i 2017. En enkelt sag er oversendt til Nævnet for Videnskabelig Uredelighed

De færdigbehandlede sager er omtalt i [kapitel 2](#).

Udvalget skal bemærke, at det fremgår af årsberetningen for 2015 og 2016, at udvalgets evaluering af Named Person-ordningerne vil blive omtalt i årsberetningen for 2017. Arbejdet med evalueringsrapporten er i skrivende stund ikke endeligt afsluttet, og rapporten vil derfor blive omtalt i årsberetningen for 2018.

Den 19. maj 2015 afholdt Praksisudvalget konferencen ”Fælles normer for fælles forfatterskaber”, som er nærmere omtalt i årsberetningen for 2015 og 2016. På baggrund af konferencen udarbejdede Praksisudvalget ’Københavns Universitets kodeks for forfatterskaber’, som blev endeligt tiltrådt af Ledelsesteamet den 22. februar 2017. Kodeksen er medtaget i [kapitel 3](#).

’The Danish Code of Conduct for Research Integrity’ blev ultimo 2014 offentliggjort og tiltrådt af Københavns Universitet. Som led i opfølgning på denne kodeks udarbejdede Praksisudvalget ’The Practice Committee proposal for a UCPH policy on Research planning and conduct’. Vejledningen er medtaget i denne årsberetnings [kapitel 4](#).

Den 1. juli 2017 trådte ’Lov om videnskabelig uredelighed mv.’ i kraft. I forbindelse med den nye lov blev Nævnet for Videnskabelig Uredelighed oprettet, hvilket erstattede Udvalgene vedrørende Videnskabelig Uredelighed. Nævnet behandler de sager, der vedrører videnskabelig uredelighed, mens de sager, der omhandler tvivlsom forskningspraksis, for Københavns Universitets vedkommende skal løses af Praksisudvalget. Den nye lov om videnskabelig uredelighed har bl.a.

medført, at alle sager vedrørende videnskabelig uredelighed og tvivlsom forskningspraksis skal indgives til Praksisudvalget. Praksisudvalget oversender herefter de sager, som omhandler videnskabelig uredelighed, til nævnet. Videnskabelig uredelighed og tvivlsom forskningspraksis er defineret i 'Lov om videnskabelig uredelighed', § 3, stk. 1, nr. 1 og nr. 5. Loven er medtaget i denne årsberetnings [kapitel 5](#).

Som følge af den nye lov er Praksisudvalget i gang med at revidere Københavns Universitets regler om god videnskabelig praksis. Arbejdet forventes afsluttet i løbet af 2018. De for udvalget gældende regler om god videnskabelig praksis, der trådte i kraft den 1. september 2013, er optrykt i [kapitel 6](#).

I forbindelse med oprettelse af Nævnet for Videnskabelig Uredelighed blev praksisudvalgsmedlem og lektor Klemens Kappel udpeget som suppleant for nævnet, og han trådte derfor ud af Praksisudvalget medio 2017.

Praksisudvalget afholdt den 4. oktober 2017 konferencen "Det nye uredelighedssystem", som havde til formål at belyse og drøfte den nye lov om videnskabelig uredelighed. Konferencen bestod af temaerne "Normerne/de materielle regler" og "Det nationale og det institutionelle niveau – arbejdsdeling og procedurer", og det blev bl.a. drøftet, om 'Lov om videnskabelig uredelighed' ændrer de videnskabetiske standarder, hvad loven betyder for praksisudvalgenes kompetencer, hvordan sagerne skal håndteres af universiteterne, samt praksisudvalgenes rolle i det nye system. Konferencen er nærmere omtalt på Praksisudvalgets [hjemmeside](#), hvor oplæggene fra de forskellige oplægsholdere også fremgår.

I [kapitel 7](#) er afslutningsvis medtaget en oversigt over udvalgets medlemmer. Professor Michael Kjær fra Det Sundhedsvidenskabelige Fakultet trådte ud af Praksisudvalget i primo 2017, og professor Jens Lykkesfeldt blev udpeget som nyt medlem. I medio 2017 trådte Lektor Klemens Kappel fra Det Humanistiske Fakultet ud af Praksisudvalget, og professor Gunner Lind blev udpeget som nyt medlem.

2. Konkrete sager

Praksisudvalget har i beretningsperioden behandlet seks sager. Sagerne refereres i anonymiseret form, hvor klager er forkortet K, mens indklagede er forkortet I.

Sag 23/2017

Klage fra K med henblik på Praksisudvalgets stillingtagen til, om I havde handlet i strid med god videnskabelig praksis ved:

1. at have fjernet K som medforfatter på artikel 1, selvom K havde bidraget væsentligt til artiklen, og selvom artiklen havde bygget på resultater fra artikel 2, som K oprindeligt var første forfatter på.
2. at trække artikel 2 tilbage, efter den var indgivet, uden at have informeret eller rådført sig med K.

I påstod at have handlet i overensstemmelse med god videnskabelig praksis.

Praksisudvalget konstaterede, at der var uforsonlig uenighed mellem parterne om K's bidrag til artikel 1. Især var der uenighed om sammenhængen mellem artikel 1 og artikel 2, og i hvilket omfang K bidrog med data og beregninger til artikel 1. På baggrund af beviserne i sagen fandt Praksisudvalget, at K ikke havde påvist en så tæt sammenhæng mellem de to artikler, at K ved sit bidrag til artikel 2 var berettiget som medforfatter til artikel 1. Praksisudvalget fandt endvidere ikke grundlag for at tilsidesætte I's påstand om, at K's eneste bidrag til den originale udgave af artikel 1 var resultatet af beregninger brugt som en del af én figur. Herudover fandt Praksisudvalget ikke grundlag for at tilsidesætte I's forklaring om, at I før genindsendelse af artikel 1 havde fjernet K's bidrag, og derefter foretaget nye beregninger baseret på et andet datasæt. Praksisudvalget fandt det ikke bevist, at K havde ydet et væsentligt bidrag til artikel 1 og derfor var berettiget som medforfatter på artiklen. At K havde spurgt I om processen for revisionen af artiklen kunne ikke i sig selv berettige K medforfatterskab til artiklen.

Det fremgik af beviserne i sagen, at samarbejdet mellem I og K var blevet gradvist forværret, og at en af årsagerne til denne forværring skyldtes uenighed mellem parterne om strategien for offentliggørelse af de to artikler. Det fremgik også, at I havde forsøgt at mødes med K for at diskutere offentliggørelsesstrategien, men at det ikke var lykkedes dem – formentlig som følge af, at

kommunikationen mellem parterne var brudt sammen eller var tæt på at bryde sammen. Praksisudvalget fandt under disse omstændigheder, at I's beslutning om at fjerne K som medforfatter og revidere den figur, som I havde bidraget med, var en acceptabel måde at håndtere den låste situation på.

På baggrund af sagens beviser, og under hensyntagen til det gradvist forværrede samarbejde mellem parterne, fandt Praksisudvalget, at muligheden for, at I muligvis ikke havde drøftet beslutningen om at udsætte offentliggørelsesprocessen med K, ikke var tilstrækkelig grund til at fastslå, at I havde handlet i strid med god videnskabelig praksis.

På baggrund af de beviser, der er blevet forelagt Praksisudvalget, fandt Praksisudvalget herefter ikke grundlag for at fastslå, at I havde overtrådt reglerne om god videnskabelig praksis.

Sag 24/2017

Klage fra K med henblik på Praksisudvalgets stillingtagen til, om I havde handlet i strid med god videnskabelig praksis ved:

1. at I havde udarbejdet et udkast til en artikel, som indeholdt tekstdele, der var identiske med tidligere værker udarbejdet af en forskergruppe bestående af I og K, og fra andre forskere.
2. at I havde til hensigt at forsætte arbejdet med artiklen alene, og at I ville offentliggøre den endelige artikel uden at kreditere de øvrige medlemmer af forskergruppen som medforfattere.

I påstod at have handlet i overensstemmelse med god videnskabelig praksis.

For så vidt angår klagepunkt 1:

Praksisudvalget fandt, at det præsenterede udkast var i en meget tidlig fase, og at udkastets indledningsvise karakter klart indikerede, at udkastet i denne form ikke var beregnet til at blive offentliggjort eller på anden måde fremlagt for det generelle forskningsmiljø inden for feltet, men var tænkt som et dokument til intern diskussion i forskergruppen. Praksisudvalget fandt ikke beviser for, at I havde til hensigt at bibeholde de kopierede tekstdele i udkastet, forudsat at udkastet mundede ud i en endelig artikel. Praksisudvalget fandt endvidere ikke beviser for, at de kopierede

tekstdele, i fald de bibeholdtes i en endelig artikel, ikke ville blive markeret som citater med klare referencer.

Praksisudvalget fandt herefter ikke, at I havde handlet i strid med god videnskabelig praksis ved at have kopieret tekstdele fra andre værker uden klare referencer i et tidligt udkast.

For så vidt angår klagepunkt 2:

Praksisudvalget konstaterede, at der havde været nogle misforståelser og uenigheder mellem parterne om, hvordan der skulle gøres fremskridt med artiklen. På baggrund af de beviser, der var fremlagt for Praksisudvalget, fandt Praksisudvalget ikke samlet set tilstrækkeligt grundlag for at fastslå, at I havde handlet i strid med reglerne om god videnskabelig praksis.

Sag 25/2017

Klage fra K med henblik på Praksisudvalgets stillingtagen til, om I havde handlet i strid med god videnskabelig praksis ved:

1. ikke at have anerkendt K som medforfatter på en artikel.
2. at have stoppet K i at forfølge lovende forskning for i stedet selv at overtage forskningen og at have publiceret resultaterne med I som hovedforfatter og K som medforfatter.
3. at fremsætte trusler om at stoppe publikationen af en artikel, hvor K var medforfatter, sent i processen med det formål at tvinge sig selv på som hovedforfatter på en artikel.

I afviste alle anklager.

For så vidt angår klagepunkt 1:

K anførte, at denne havde bidraget med et tekststykke til en artikel efter anmodning fra I, men at artiklen aldrig blev indgivet. K erfarede herefter, at dele af dennes tekstbidrag var blevet en del af en anden artikel, som blev indgivet af I til et tidsskrift, uden at K var blevet påført som medforfatter. Praksisudvalget sammenholdt tekststykket og artiklen og fandt ikke lighed i sådan en grad, at K var berettiget til at blive anerkendt som medforfatter på artiklen.

For så vidt angår klagepunkt 2 og klagepunkt 3:

Praksisudvalget konstaterede, at der var fundamental uenighed mellem I og K omkring sagens faktiske omstændigheder. Praksisudvalget fandt herefter ikke at have det fornødne grundlag for at konkludere, at I ikke havde ret i sin benægtelse af de anklager, som var gjort imod denne.

Praksisudvalget fandt derfor ikke grundlag for at fastslå, at I havde handlet i strid med reglerne om god videnskabelig praksis.

Sag 26/2017

Klage fra K med henblik på Praksisudvalgets stillingtagen til, om I havde handlet i strid med god videnskabelig praksis ved at have kommunikeret sin forskning på en måde, der ikke var i overensstemmelse med de standarder, der var indeholdt i pkt. 3. i 'Den danske kodeks for integritet i forskning'.

K påstod, at I havde:

1. refereret til forskellige typer af litteratur uden skelen til deres videnskabelige lødighed, fremsat påstande uden angivelse af relevante referencer og draget uansvarlige konklusioner, der ikke var understøttet af videnskabelige data.
2. undladt at angive relevante interessekonflikter i sine indlæg i trykte medier.

I påstod sagen afvist. I påstod, at sagen var forældet, jf. § 7, stk. 2 i 'Københavns Universitets regler om god videnskabelig praksis', at den var åbenbart grundløs, eller at sagen ikke fandtes at have betydning for de formål, som udvalget varetager, jf. § 8 i 'Københavns Universitets regler om god videnskabelig praksis'.

§ 7 i 'Københavns Universitets regler om god videnskabelig praksis' angiver bl.a. frister for indgivelse af klager for udvalget. Det fremgår af § 7, at der som hovedregel ikke må rejses en sag, som vedrører forhold, der er mere end fem år gamle. En sag, der rejses af en person, som ønsker at blive rensset for verserende rygter eller beskyldninger, må imidlertid ikke vedrøre rygter eller beskyldninger, som har været den pågældende bekendt i mere end seks måneder. Da sagen ikke var rejst af indklagede med henblik på at blive rensset, fandt Praksisudvalget, at den 5-årige forældelsesfrist var gældende. Praksisudvalget fandt herefter ikke, at klagen kunne afvises på grund af forældelse.

Ved vurderingen af klagens første punkt, fandt Praksisudvalget, at bedømmelsen bl.a. skulle foretages på baggrund af principperne i pkt. 3 i 'Den danske kodeks for integritet i forskning'. Praksisudvalget bemærkede, at de publikationer, der blev klaget over, havde karakter af populær forskningsformidling, der henvendte sig til et bredere publikum, og at der således ikke kunne stilles de samme krav til detaljeringsniveau mv., som der kunne stilles til snævre professionelle forskningspublikationer. Praksisudvalget finder det naturligt, at der inden for de forskellige fagområder er forskellige opfattelser af kvaliteten af videnskabelige data og dermed også uenighed om, hvorvidt disse videnskabelige data understøtter nærmere bestemte konklusioner. Praksisudvalget fandt herefter ikke grundlag for at fastslå, at I havde handlet i strid med reglerne om god videnskabelig praksis.

Praksisudvalget forstod klagens andet punkt om ikke-deklarerede interessekonflikter således, at K fandt det i strid med god videnskabelig praksis, at I i sine indlæg havde promoveret sine publikationer uden at angive, at I tjente penge på disse publikationer, samt at I oppebar indtægter på salg af sine publikationer, der var skabt i forbindelse med I's ansættelse i et firma uden for Københavns Universitet. Praksisudvalget afviste klagepunktet som åbenlyst grundløst, jf. § 8 i Københavns Universitets regler om god videnskabelig praksis. Afvisningen blev begrundet med, at ophavsrettigheder til forskningspublikationer forbliver hos den individuelle forsker og i mangel af aftale ikke overgår til forskerens arbejdsgiver. Forskeren kan herefter frit disponere over disse rettigheder.

Sag 27/2017

Klage fra K med henblik på Praksisudvalgets stillingtagen til, om I havde handlet i strid med god videnskabelig praksis i form af plagiater, idet K påstod, at I havde kopieret en figur, som K påstod at have rettighederne til, uden samtykke fra K. Figuren var skabt af tre forskere, som alle var en del af K's forskergruppe. Figuren stammede fra en ikke-publiceret artikel, dog var dele af figuren tidligere blevet publiceret i et tidsskrift.

I påstod sig frifundet i sagen, idet I var af den overbevisning, at I havde fået tilladelse til at bruge figuren, idet en af de tre forskere fra K's forskergruppe havde givet tilladelse til det. I anførte videre, at siden I var medforfatter på den publicerede artikel, hvori dele af figuren fremgik, tænkte I ikke, at der var et problem i at bruge figuren eller behov for at referere til artiklen.

Praksisudvalget fandt på det foreliggende grundlag, at I havde haft rimelig grund til at tro, at I havde fået tilladelse til at bruge figuren i en ansøgning om forskningsmidler.

Praksisudvalget fandt herefter ikke grundlag for at fastslå, at I havde handlet i strid med god videnskabelig praksis i form af plagiat.

Sag 30/2017

Klage fra K med henblik på Praksisudvalgets stillingtagen til, om I havde handlet i strid med god videnskabelig praksis, idet I havde nægtet K adgang til data, som I havde indsamlet i forbindelse med sit ph.d.-projekt.

K anførte, at K havde bidraget substantielt til I's ph.d.-projekt. K blev fjernet som bivejleder for ph.d.-projektet uden samtykke og var blevet nægtet adgang til data, som var indsamlet i forbindelse med ph.d.-projektet. K anså sig berettiget til adgang til data, som var blevet indsamlet efter, at K blev fjernet som vejleder for I's ph.d.-projekt, idet K havde anført at have bidraget substantielt til ph.d.-projektet.

I afviste klagen og gjorde gældende, at K ikke var berettiget til at få adgang til yderligere data, end det K allerede havde modtaget. I havde oplyst, at I ændrede kurs under sit ph.d.-forløb, hvor både hovedvejleder og bivejleder blev skiftet.

Praksisudvalget lagde bl.a. til grund, at I's ph.d.-projekt ændrede sig, og at efterfølgende indsamlet data ikke beroede på det af K foreslåede forskningsdesign mv.

På denne baggrund, og idet Praksisudvalget ikke fandt, at K havde godtgjort at have bidraget substantielt til I's endelige ph.d.-projekt, således at K var berettiget til adgang til data, der var indsamlet efter vejlederskiftet, vurderede Praksisudvalget, at I ikke havde handlet i strid med reglerne om god videnskabelig praksis.

3. Københavns Universitets kodeks for forfatterskaber

1. Generelt: Den danske kodeks for integritet i forskning

Ifølge pkt. 4 i Den danske kodeks for integritet i forskning bidrager retfærdig tildeling af forfatterskab – og passende anerkendelse af bidrag, som ikke opfylder kriterierne for forfatterskab – til forskningens gennemsigtighed og troværdighed og er således en central forudsætning for opretholdelse af ansvarlig forskningspraksis.

Dette dokument udgør Københavns Universitets kodeks for tildelingen af forfatterskab og for, hvordan uoverensstemmelser omkring forfatterskab skal håndteres. Principperne fra Den danske kodeks for integritet i forskning er indarbejdet heri.

Anvendelsen af Den danske kodeks for integritet i forskning og Københavns Universitets kodeks for forfatterskaber kan implementeres på forskellige måder inden for de respektive forskningsområder. Dette betyder, at nogle principper kan være mere relevante for et bestemt forskningsområde og samtidig være mindre anvendelige på andre områder. Principperne i Den danske kodeks og Københavns Universitets kodeks skal altid forstås i overensstemmelse med praksis inden for de enkelte forskningsområder.

2. Enkelt- eller fælles forfatterskaber

- i. Som følge af forsknings- og publiceringsfriheden kan den enkelte forsker (dvs. alle der bidrager til forskningen, herunder fx studerende som er ansat som forskningsassistenter og ph.d.-studerende) frit vælge mellem enkelt- og fælles forfatterskaber.
- ii. Det erkendes, at der hersker forskellige traditioner inden for de enkelte videnskabelige områder med hensyn til typen af forfatterskaber, herunder antallet af forfattere samt publikationstyper.
- iii. Der bør inden et samarbejdes start være en eksplicit diskussion af forventninger til forfatterskab i forhold til alle deltagere og omkring spillereglerne for tildeling af medforfatterskab. Dette gælder ikke mindst ved tværfagligt samarbejde.

3. Forfatterskab

- i. Tildeling af forfatterskab bør generelt være baseret på kriterierne a-d hentet fra Vancouver-reglerne¹, og alle personer, som opfylder disse kriterier, bør anerkendes som forfattere:
 - a. Væsentlige bidrag til idé bag eller design af arbejdet eller til tilvejebringelsen, analysen eller fortolkningen af data til arbejdet, og
 - b. udformning af arbejdet eller kritisk revidering i forbindelse med betydningsfuldt intellektuelt indhold, og
 - c. endelig godkendelse af den version, der skal publiceres, og

¹ International Committee of Medical Journal Editors – Recommendations for the Conduct, Reporting, Editing, and Publication of Scholarly Work in Medical Journals, opdateret december 2013.

- d. aftale om at være ansvarlig for alle aspekter af det udførte arbejde ved at sikre, at spørgsmål i relation til præcisionen eller integriteten af enhver del af arbejdet bliver tilstrækkeligt undersøgt og løst.²

Det væsentligste element i beskrivelsen af forfatterskab er, at forfatteren har ydet et væsentligt (substantielt) bidrag til den forskning, som ligger til grund for en publikation. Fastsættelsen af hvor denne grænse går skal ske med respekt for de enkelte videnskabsområders traditioner. Et forfatterskab indebærer ikke nødvendigvis, at en forfatter har skrevet en del af publikationen, men den pågældende skal have bidraget væsentligt til forskningen.

- ii. Kriterierne for forfatterskab bør ikke anvendes til at udelukke personer, som på anden vis ville opfylde kriterierne for forfatterskab, og derfor bør de personer, som opfylder kriterium a, gives mulighed for at opfylde kriterierne b-d.
- iii. Medforfatterskab kræver, at alle medforfattere har godkendt det endelige manuskript og har bekræftet at ville være medforfattere.
- iv. Beslutninger angående publicering og forfatterskab bør tages i fællesskab og bør meddeles til alle medlemmer af forskningsteamet. Enhver ændring af manuskripter efter indsendelse bør godkendes af alle forfattere.
- v. Forfattere har ret til at afvise forfatterskab, f.eks. hvis de er uenige med (dele af) metoderne eller konklusionerne i publikationen. Vigtigt arbejde og intellektuelle bidrag til arbejdet skal imidlertid altid oplyses, f.eks. under taksigelser (acknowledgement).
- vi. Vigtigt arbejde og intellektuelle bidrag fra andre, som har påvirket den rapporterede forskning, men ikke opfylder kriterierne for forfatterskab, skal anerkendes på behørig vis, f.eks. under taksigelser (acknowledgement).
- vii. Det anbefales, at det enten i selve publikationen eller i et dokument, som er knyttet til publikationen, specificeres hvilke bidrag de forskellige personer har ydet. Redaktører, tekstudgivere og andre bidragsyders rolle i publikationen bør ligeledes tydeliggøres.
- viii. Hvis forfatterskabet står i en gruppes navn, skal alle medlemmer af gruppen opfylde kriterierne for at opnå forfatterskab.
- ix. Der hersker forskellige traditioner inden for de enkelte videnskabsområder for måden, hvorpå en person, som har ydet et bidrag til en publikation, krediteres, herunder i hvilken rækkefølge forfatterne angives i en publikation. Særligt ved tværfagligt samarbejde bør der inden samarbejdets start være en eksplicit diskussion heraf, der blandt andet inddrager forventningerne til forfatterrækkefølgen.

4. Forskerens ansvar

² Jf. Den danske kodeks for integritet i forskning, pkt. 4.1.

- i. Ud over at være ansvarlig for de dele af arbejdet, som han eller hun selv har stået for, bør en forfatter kunne identificere, hvilke medforfattere der er ansvarlige for andre specifikke dele af arbejdet.
- ii. Alle forfattere er ansvarlige for indholdet af publikationen. Hver forfatters ansvar skal imidlertid vurderes i forhold til deres respektive roller i forskningen under hensyntagen til deres ekspertiseområder, erfaring og anciennitet, en mulig superviserende rolle og andre relevante faktorer. I visse tilfælde kan en forfatter derfor have et større ansvar end andre for at sikre integriteten af publikationen eller specifikke dele af publikationen.
- iii. Forskere med forfatterroller er i fællesskab ansvarlige for at sikre, at alle personer, der er anført som forfattere, kvalificerer sig som sådan, og for at sikre behørig anerkendelse af bidrag, som ikke opfylder kriterierne for forfatterskab ifølge de kriterier for forfatterskab, som er anført ovenfor.
- iv. Forskerne bør håndtere anliggender i relation til forfatterskab – især alle samarbejdspartneres og bidragsyderes roller – så tidligt som muligt, samtidig med at de anerkender, at roller og bidrag kan ændre sig under forløbet af forskningen.
- v. I forholdet mellem en ph.d.-studerende og dennes vejleder berettiger funktionen som vejleder ikke i sig selv til medforfatterskab. For at blive tildelt medforfatterskab skal ph.d.-vejlederen have ydet et væsentligt (substantielt) bidrag til publikationen i overensstemmelse med principperne ovenfor under 3. i.

5. Sortliste

Følgende former for angivelse af forfatterskab er i strid med reglerne om god videnskabelig praksis:

- i. Angivelse af forfatterskab, som alene baserer sig på hjælp til at skaffe finansiering, indsamling af data eller generel supervision af en forskningsgruppe.
- ii. Angivelse af forfatterskab alene på grundlag af en persons ikke-videnskabelige bidrag (gæsteforfatterskab, fx forfatterskab, der tildeles for udelukkende at have stillet forskningsfaciliteter til rådighed).
- iii. Udeladelse af personer, som har leveret et substantielt bidrag (spørgelsesforfatterskab), fx motiveret af et ønske om at skjule finansielle interesser – se dog 3, iv.

Denne liste er ikke udtømmende.

6. Uoverensstemmelser vedrørende forfatterskaber

Uoverensstemmelser vedrørende forfatterskaber bør håndteres i overensstemmelse med nedenstående proces:

- i. Uoverensstemmelsen bør i første omgang søges løst ved mediering. Mediator kan være named person, forskningsleder, ph.d.-skoleleder/-koordinator eller en anden uafhængig fagperson, som alle parter i uoverensstemmelsen har tillid til.

- ii. Hvis et aspekt af uoverensstemmelsen vedrører uenighed om arbejdsopgaver, ansvarsområder, over-/ underordningsforhold eller andet, der ikke udelukkende omhandler de faglige og intellektuelle betingelser for forfatterskab, bør forholdet forelægges den lokale ledelse.
- iii. Såfremt der ikke er en entydig lokal ledelse, eller hvis parterne ikke på anden måde kan opnå enighed, kan sagen indbringes for Praksisudvalget.

7. Tilgængelighed og information

- i. Københavns Universitet sikrer, at denne kodeks er frit og let tilgængelig for alle personer, der har en forskningsmæssig tilknytning til universitetet, herunder tilgængelig på en søgbar central hjemmeside.
- ii. Københavns Universitet sikrer, at nyansatte og gæsteforskere bliver gjort bekendt med denne kodeks.
- iii. Københavns Universitet sikrer, at denne kodeks bliver inddraget i kurser om god videnskabelig praksis.

/ Tiltrådt af Ledelsesteamet – 22. Februar 2017

4. The Practice Committee proposal for a UCPH policy on Research planning and conduct

According to Danish Code of Conduct for Research Integrity the responsibilities in respect of research planning and conduct are divided in the following way:

- i. Researchers are responsible for planning and conducting their research.
- ii. Throughout the research, researchers should conduct assessments to determine if there are particular issues requiring permits, approvals, etc., e.g. approval from an ethics committee or an institutional review board, e.g. regarding the use of animals, human patients, and concerning data protection.
- iii. Researchers should not enter into agreements (e.g. with funders or others) that limit their access to their own data and their ability to analyse and publish these data independently, unless such access limitations can be justified by the specific circumstances.
- iv. Institutions should maintain relevant policies for the proper management of research planning and conduct and for the procedures regarding necessary approvals and permits.

Background

To ensure the integrity of research originating in collaborative projects it is important that, prior to the start of a research project, planning is undertaken in a way that can subsequently be documented. Not least is it important that collection of data and other activities during a research project are clearly documented.

Research practice within different scientific disciplines can differ considerably, and thus the type of formalities relevant in regards to planning and conducting research will differ between faculties and research environments. For example it is important to appreciate that projects can vary in size, and thus often be of a very minor magnitude, that does not justify a high degree of formal agreements prior to the start of the project.

Therefore, these written policy guidelines can only have the nature of exactly guidelines.

Furthermore, the active researchers within a certain project can vary over time, especially within a large and comprehensive study that runs over a long time span and where some researchers are expected to join the project for limited periods of time. Thus, it is relevant from time to time to address the project plan and conduction, and potentially to readjust the mutual agreements, and to include/exclude participants in the study.

There is some potential overlap with the content of standards regarding data management, which currently are under way at the different faculties of the University of Copenhagen. Hence, the policy guidelines here presented will have to be coordinated with existing and coming university policies regarding data management.

Policy Guidelines

1. For every project undertaken, be it externally or internally funded, there should be a written documentation outlining a research plan. This plan should be known to and accepted by all participants at the onset of the project. Projects may differ in character and nature, and

therefore the outlined research plan can vary. As an example, a suggestion for specific points to consider could be:

- a. A description of the purpose of the project
 - b. A time plan, including an end date
 - c. A list of researchers involved in the project
 - d. A division of labour between these researchers
 - e. Publication plans
 - f. Plans for rights to use data (or other collected research information) both during and beyond the project period (as a default, limitation for use should cease after the end date of the project)
 - g. The need for permissions regarding possible interventions on humans, animal experiments, use of protected natural resources, and/or use of other techniques requiring special permission
 - h. Plans for data protection and permissions regarding this
 - i. If agreements are made with funders and other third parties that in any way limits or restricts the rights of the researchers themselves to analyse their data and publish their findings, this needs to be specifically documented and justified
 - j. Collaboration agreements if the project involves collaboration with other institutions or other entities
 - k. There should be procedures in place regarding how to handle rights and responsibilities in case the project is terminated before time due to collaboration problems
2. For every project involving data collection there should be clear norms for how to record, store and share data. For many areas of research a modern electronic lab-book should be the favoured solution, but there may also be other possible solutions.
 3. Clearly, each project may change character over time depending upon its development in regards to magnitude of results and in regards to participating active researchers at a certain time. Thus, the initially outlined research plan may be modified in agreement with such changes in the project over time.

15. December 2017

5. Lov om videnskabelig uredelighed mv.

(LOV nr. 383 af 26/04/2017)

Kapitel 1

Formål og anvendelsesområde

§ 1. Formålet med loven er at styrke troværdighed og integritet i dansk forskning.

Stk. 2. Loven fastlægger rammerne for håndtering af:

- 1) Videnskabelig uredelighed.
- 2) Tvivlsom forskningspraksis.

§ 2. Loven finder anvendelse på følgende sager:

- 1) Sager, der vedrører forskning udført med hel eller delvis offentlig dansk støtte.
- 2) Sager, der vedrører forskning udført ved en offentlig dansk forskningsinstitution.

Stk. 2. Loven finder endvidere anvendelse på sager om videnskabelig uredelighed i privatfinansieret forskning, som ikke er omfattet af stk. 1, hvis den private virksomhed el.lign., der har udført forskningen, giver samtykke til behandlingen af sagen.

Kapitel 2

Definitioner

§ 3. I denne lov forstås ved:

- 1) Videnskabelig uredelighed: Fabrikering, forfalskning og plagiering, som er begået forsætligt eller groft uagtsomt ved planlægning, gennemførelse eller rapportering af forskning.
- 2) Fabrikering: Uoplyst konstruktion af data eller substitution med fiktive data.
- 3) Forfalskning: Manipulation af forskningsmateriale, udstyr eller processer samt ændring eller udeladelse af data eller resultater, hvorved forskning fremstår misvisende.
- 4) Plagiering: Tilegnelse af andres ideer, processer, resultater, tekst eller særlige begreber uden retmæssig kreditering.
- 5) Tvivlsom forskningspraksis: Brud på alment anerkendte standarder for ansvarlig forskningspraksis, herunder standarderne i den danske kodeks for integritet i forskning og andre gældende institutionelle, nationale og internationale praksisser og retningslinjer for integritet i forskning.
- 6) Videnskabeligt produkt: Et produkt frembragt ved anvendelse af videnskabelige metoder som led i forskning, herunder ansøgninger om forskningsmidler.
- 7) Forsker: En person, der er ph.d.-studerende, har en ph.d.-grad eller har tilsvarende kvalifikationer.
- 8) Forskningsinstitution: En offentlig dansk institution, der udøver forskning.

Stk. 2. Videnskabelig uredelighed, jf. stk. 1, nr. 1, omfatter ikke

- 1) tilfælde af fabrikering, forfalskning og plagiering, som kun har haft ringe betydning ved planlægningen, gennemførelsen eller rapporteringen af forskningen,
- 2) spørgsmål om videnskabelige teories holdbarhed og
- 3) spørgsmål om forskningskvaliteten af et videnskabeligt produkt.

Kapitel 3
Videnskabelig uredelighed
Nævnet for Videnskabelig Uredelighed

§ 4. Nævnet for Videnskabelig Uredelighed behandler sager om videnskabelig uredelighed i videnskabelige produkter.

Stk. 2. Sager efter stk. 1 skal vedrøre forskere, som har bidraget til at afgive det videnskabelige produkt i sagen.

§ 5. Nævnet for Videnskabelig Uredelighed består af 1 formand og 8-10 faglige medlemmer. For hvert fagligt medlem skal der være en suppleant. Faglige medlemmer og suppleanter skal repræsentere forskellige videnskabelige forskningsområder.

Stk. 2. Formanden skal være landsdommer og udpeges af uddannelses- og forskningsministeren efter indstilling fra domstolene.

Stk. 3. De faglige medlemmer og suppleanter skal være anerkendte forskere og udpeges af uddannelses- og forskningsministeren i deres personlige egenskab efter åbent opslag og høring af Danmarks Frie Forskningsfond.

Stk. 4. Nævnet kan for den enkelte sag beslutte, at en suppleant, jf. stk. 1, skal indtræde i nævnet, hvis et fagligt medlem får forfald, eller hvis det i øvrigt vurderes relevant. Indtrådte suppleanter fungerer for resten af sagens behandling.

§ 6. Formanden og de faglige medlemmer samt suppleanterne udpeges for en periode på indtil 4 år. Genudpegning er mulig, indtil vedkommende har været udpeget i samlet 6 år.

Stk. 2. Uddannelses- og forskningsministeren kan undtagelsesvis forlænge udpegningsperioden for formanden og de faglige medlemmer samt suppleanterne for en begrænset periode ud over de perioder, der er anført i stk. 1.

§ 7. Nævnet for Videnskabelig Uredelighed kan som led i sagernes behandling indhente ekspertbistand efter konkret behov.

§ 8. Nævnet for Videnskabelig Uredelighed er beslutningsdygtigt, når mindst halvdelen af nævnets medlemmer, herunder formanden, er til stede. Nævnet træffer beslutning ved almindelig stemmeflerhed blandt de afgivne stemmer. Ved stemmelighed afgør formandens stemme udfaldet.

§ 9. Nævnet for Videnskabelig Uredelighed udarbejder en forretningsorden. Forretningsordenen offentliggøres på nævnets hjemmeside efter forudgående godkendelse af uddannelses- og forskningsministeren.

Behandling af sager om videnskabelig uredelighed

§ 10. Sager om videnskabelig uredelighed kan rejses af enhver ved anmeldelse, der indgives til den forskningsinstitution, hvor forskningen er udført. En anmeldelse kan vedrøre anmelderen selv som en anmodning om renselse for påstande om videnskabelig uredelighed.

Stk. 2. I tilfælde, hvor forskningen ikke er udført på en dansk forskningsinstitution, eller hvor den forskningsinstitution, hvor forskningen er udført, selv rejser sagen, indgives anmeldelsen til Nævnet for Videnskabelig Uredelighed.

Stk. 3. En forskningsinstitution har pligt til at indgive anmeldelse, hvis der er begrundet mistanke om, at der i en konkret sag ved forskningsinstitutionen foreligger videnskabelig uredelighed omfattende af nævnets kompetence.

§ 11. Den forskningsinstitution, der modtager en anmeldelse efter § 10, stk. 1, skal påse, at anmeldelsen indeholder oplysninger om

- 1) det videnskabelige produkt, der er genstand for anmeldelsen,
- 2) den eller de forskere, som anmeldelsen vedrører,
- 3) de påstande om videnskabelig uredelighed, der fremsættes, og
- 4) begrundelsen for de fremsatte påstande om videnskabelig uredelighed.

Stk. 2. Indeholder anmeldelsen de i stk. 1 nævnte oplysninger, skal forskningsinstitutionen efter dialog med Nævnet for Videnskabelig Uredelighed udarbejde en redegørelse for sagens faktiske omstændigheder og oversende sagen til nævnet senest 3 måneder efter modtagelsen af anmeldelsen.

Stk. 3. Indeholder anmeldelsen ikke de i stk. 1 nævnte oplysninger, skal forskningsinstitutionen afvise at oversende sagen til nævnet.

§ 12. Nævnet for Videnskabelig Uredelighed kan behandle sager af egen drift, hvis der foreligger en begrundet formodning om videnskabelig uredelighed.

Stk. 2. Den forskningsinstitution, hvor forskningen er udført, skal efter anmodning fra nævnet bistå med en redegørelse for sagens faktiske omstændigheder.

§ 13. Nævnet for Videnskabelig Uredelighed kan afvise at realitetsbehandle sager i følgende tilfælde:

- 1) Sagen falder uden for nævnets kompetence.
- 2) Sagen må anses for åbenbart grundløs eller formodes ikke at kunne føre til en afgørelse om, at der foreligger videnskabelig uredelighed.
- 3) Omkostningerne ved sagens behandling står ikke i rimeligt forhold til dens betydning.
- 4) Sagen har meget lille tilknytning til Danmark.

§ 14. Sager, der ikke optages til realitetsbehandling, skal som udgangspunkt afvises af Nævnet for Videnskabelig Uredelighed senest 3 måneder efter nævnets modtagelse af sagen i henhold til § 10, stk. 2, eller § 11, stk. 2.

§ 15. Sager, der optages til realitetsbehandling af Nævnet for Videnskabelig Uredelighed, skal færdigbehandles senest 12 måneder efter nævnets modtagelse af sagen, jf. § 10, stk. 2, og § 11, stk. 2, eller nævnets optagelse af sagen til behandling af egen drift, jf. § 12, stk. 1.

Stk. 2. Foreligger der særlige omstændigheder, kan sagsbehandlingen forlænges ud over de 12 måneder.

§ 16. Nævnet for Videnskabelig Uredelighed afslutter realitetsbehandlede sager ved at træffe afgørelse om, at der foreligger eller ikke foreligger videnskabelig uredelighed.

Stk. 2. Som led i afgørelser efter stk. 1, hvor nævnet konstaterer, at der foreligger videnskabelig uredelighed, kan nævnet beslutte følgende:

- 1) At henstille til forskeren, at det videnskabelige produkt trækkes tilbage.
- 2) At orientere den eller de berørte forskningsinstitutioner.
- 3) At orientere forskerens arbejdsgiver.
- 4) At orientere udgiveren af det videnskabelige produkt, herunder eventuelt henstille til denne, at det videnskabelige produkt trækkes tilbage el.lign.

- 5) At orientere eventuelle fonde el.lign., som helt eller delvis har finansieret den udførte forskning.

§ 17. I tilfælde, hvor Nævnet for Videnskabelig Uredelighed vurderer, at en sag kan indeholde forhold om tvivlsom forskningspraksis, som af nævnet vurderes til ikke at være videnskabelig uredelighed, kan nævnet oversende sådanne forhold til den relevante forskningsinstitution til videre behandling.

§ 18. Nævnet for Videnskabelig Uredeligheds afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Kapitel 4

Tvivlsom forskningspraksis

§ 19. Forskningsinstitutionerne behandler tilfælde af tvivlsom forskningspraksis.

Stk. 2. Opgaven efter stk. 1 kan løses af den enkelte forskningsinstitution selv, i fællesskab af flere forskningsinstitutioner eller under anvendelse af ekstern ekspertise.

§ 20. Den enkelte forskningsinstitution offentliggør på institutionens hjemmeside retningslinjer for behandling af tilfælde af tvivlsom forskningspraksis.

Kapitel 5

Beretninger

§ 21. Nævnet for Videnskabelig Uredelighed udarbejder en årlig beretning om sin behandling af sager om videnskabelig uredelighed.

§ 22. Nævnet for Videnskabelig Uredelighed udarbejder en årlig beretning om tilfælde af tvivlsom forskningspraksis, som har været under behandling ved forskningsinstitutionerne. Beretningen udarbejdes på baggrund af en årlig afrapportering fra forskningsinstitutionerne til nævnet.

Kapitel 6

Sekretariatsbetjening, tilsyn, bemyndigelser m.v.

§ 23. Sekretariatsbetjeningen af Nævnet for Videnskabelig Uredelighed varetages af Uddannelses- og Forskningsministeriet eller en statslig myndighed under ministeriet.

§ 24. Uddannelses- og forskningsministeren fører tilsyn med, at denne lov og regler fastsat i medfør heraf overholdes.

§ 25. Uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte regler om formkrav og tidsfrister for anmeldelser om videnskabelig uredelighed, kommunikation på andre sprog end dansk og om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater, digital signatur m.v.

§ 26. Uddannelses- og forskningsministeren kan bemyndige en statslig myndighed under ministeriet eller andre statslige myndigheder efter forhandling med vedkommende minister til at udøve de beføjelser, der i denne lov er tillagt uddannelses- og forskningsministeren.

Stk. 2. Uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte regler om adgangen til at påklage afgørelser, der er truffet i henhold til bemyndigelse efter stk. 1, herunder at afgørelserne ikke skal kunne påklages.

Stk. 3. Uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte nærmere regler om udøvelsen af de beføjelser, som en anden statslig myndighed efter forhandling med vedkommende minister bliver bemyndiget til at udøve efter stk. 1.

Kapitel 7

Ikrafttræden og overgangsbestemmelser m.v.

§ 27. Loven træder i kraft den 1. juli 2017.

Stk. 2. Medlemmerne af Udvalgene vedrørende Videnskabelig Uredelighed, hvis udpegningsperiode ikke er udløbet ved lovens ikrafttræden, udgør Nævnet for Videnskabelig Uredelighed, indtil nævnets medlemmer er udpeget i overensstemmelse med § 6.

Stk. 3. Medlemmerne af Udvalgene vedrørende Videnskabelig Uredelighed, hvis udpegningsperiode ikke er udløbet ved lovens ikrafttræden, bistår efter anmodning fra Nævnet for Videnskabelig Uredelighed med at færdigbehandle sager indbragt før lovens ikrafttræden.

Stk. 4. Loven finder ikke anvendelse på sager indbragt for Udvalgene vedrørende Videnskabelig Uredelighed før lovens ikrafttræden. For disse sager finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 5. De første årlige beretninger efter §§ 21 og 22 vedrører perioden fra lovens ikrafttræden til og med den 31. december 2018.

§ 28. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Givet på Christiansborg Slot, den 26. april 2017

Under Vor Kongelige Hånd og Segl

MARGRETHE R.

/ Søren Pind

6. Københavns Universitets regler om god videnskabelig praksis

Kap. I. Almindelige bestemmelser

Formål

§ 1. Formålet med disse regler er at fremme god videnskabelig praksis ved Københavns Universitet samt at skabe grundlag for den virksomhed, der udøves af Udvalget vedr. god videnskabelig praksis (Praksisudvalget).

Stk. 2. Reglerne angår forskning, som er udført eller udføres ved Københavns Universitet, eller som danner grundlag for en grad givet ved Københavns Universitet.

Stk. 3. Sager, hvori der rejses spørgsmål om uredelighed, omfattes ikke, da disse indbringes for et af de statslige uredelighedsudvalg, jf. § 9.

Grundlag

§ 2. Bedømmelsen af, om en given praksis er i overensstemmelse med kravene til en god videnskabelig praksis, bygger især på de love og andre offentlige forskrifter, der gælder herom, vedtagelser fra forskningsråd eller andre bevilgende institutioner og fonde samt videnskabsetiske kodekser fastsat af nationale eller internationale videnskabelige selskaber eller andre faglige grupper f.eks. Vancouver-reglerne eller "Uniform Requirements", "European Science Foundation" og "The Singapore Statement on Research Integrity".

Hensyn

§ 3. God videnskabelig praksis baserer sig på en række principper, som er blevet formuleret af og løbende bliver justeret af relevante internationale sammenslutninger af forskere og forskningsorganisationer. Disse principper inkluderer:

1. At forskningen gennemføres på en pålidelig måde.
2. At primærdata opbevares forsvarligt og i videst muligt omfang gøres offentligt tilgængelige.
3. At forskningens resultater lægges åbent og ærligt frem.
4. At der er åbenhed i forhold til mulige interessekonflikter.
5. At alle som deltager i forskningsprocessen bliver krediteret på en fair måde.

Stk. 2. God videnskabelig praksis skal fremmes på en sådan måde, at hensynet til forskningsfriheden ikke tilsidesættes.

Kap. 2. Udvalget vedr. god videnskabelig praksis (Praksisudvalget)

Udvalget

§ 4. Rektor nedsætter et udvalg til behandling af spørgsmål om god videnskabelig praksis, betegnet "Udvalget vedr. god videnskabelig praksis (Praksisudvalget)".

Stk. 2. Som medlemmer kan udpeges professorer eller lektorer ved Københavns Universitet. Fra hvert af fakulteterne SUND og SCIENCE udpeges to medlemmer, mens der fra hvert af fakulteterne HUM, JUR, SAMF og TEOL udpeges ét medlem. Der udpeges på tilsvarende måde en

suppleant for hvert medlem. Medlemmer og suppleanter udpeges for en periode af 3 år. Genudpegning kan finde sted.

Stk. 3. Udvalgets medlemmer og suppleanter udpeges af fakulteternes akademiske råd.

Stk. 4. Udvalget vælger formand og næstformand blandt sine medlemmer.

Stk. 5. Udvalget fastsætter en forretningsorden.

Stk. 6. Udvalget kan ved behandling af særlige spørgsmål indhente sagkyndig bistand fra personer, der repræsenterer særlig indsigt i et bestemt fagområde, jf. også kap. 3.

§ 5. Udvalget fungerer som et uafhængigt organ.

Stk. 2. Udvalget er i sit virke, herunder i sin bedømmelse af konkrete sager uafhængigt af rektor og er således i disse sammenhænge ikke underlagt dennes instruktionsbeføjelser.

Stk. 3. Rektor sikrer sekretariatsbetjeningen af udvalget.

Stk. 4. Sekretariatet bistår formanden og udvalget i deres arbejde efter aftale med formanden.

Opgaver

§ 6. Udvalget har til opgave at

- 1) bidrage til at klargøre de eksisterende normer for god videnskabelig praksis,
- 2) tage initiativ til, at der foregår en drøftelse af normerne for god videnskabelig praksis,
- 3) afgøre konkrete sager, jf. nærmere kap. 3.

Stk. 2. Udvalget kan herudover – efter opdrag fra Rektor eller af egen drift – stille forslag om regler og vejledninger om god praksis.

Stk. 3. Udvalget træffer selv bestemmelse om tilrettelæggelsen af dets arbejde.

Stk. 4. Udvalget afgiver en årlig beretning om sin virksomhed.

Kap. 3. Sagsbehandling

Initiativ og frister

§ 7. En sag kan rejses for udvalget ved, at

- 1) en navngiven fysisk eller juridisk person indgiver en skriftlig klage,
- 2) rektor forelægger udvalget en sag,
- 3) udvalget på eget initiativ tager en sag af særlig betydning op,
- 4) en person, som ønsker at blive rensset for verserende rygter eller beskyldninger, anmoder udvalget herom.

Stk. 2. En sag skal rejses for udvalget inden rimelig tid efter, at den, der tager initiativ til sagen, har eller burde have haft de nødvendige forudsætninger for at rejse den. En sag, der rejses efter stk. 1, nr. 1 – 3, må ikke vedrøre forhold, der er mere end 5 år gamle, når sagen påbegyndes ved udvalget,

og en sag, der rejses efter stk. 1, nr. 4, må ikke vedrøre rygter eller beskyldninger, som har været den pågældende bekendt i mere end seks måneder, når udvalget anmodes om at behandle sagen. I særlige tilfælde kan udvalget se bort fra disse frister.

Afvisning

§ 8. Udvalget kan afvise at behandle en sag, hvis klagen findes åbenbart grundløs, eller hvis sagen ikke findes at have betydning for de formål, som udvalget skal varetage, jf. § 1.

§ 9. Hvis sagen angår et forhold, hvori der rejses spørgsmål om uredelighed, skal sagen afvises, da et sådan skal indbringes for et af de statslige uredelighedsudvalg. Hvis sagen behandles af en anden myndighed eller et andet organ, kan behandlingen stilles i bero, indtil afgørelse foreligger herfra. Udvalget vejleder forinden den, der har indbragt sagen for udvalget, herom.

Stk. 2. I forbindelse med afvisningen af sagen, jf. stk. 1, hører udvalget med en frist på syv dage klager om, hvorvidt denne selv indbringer sagen for et uredelighedsudvalg. Har udvalget ved udløbet af denne frist ikke modtaget bekræftelse herpå fra klager, orienterer udvalget rektor og den relevante dekan om sagen, idet udvalget samtidig fra sidstnævnte udbeder orientering om sagens indbringelse for et uredelighedsudvalg.

Stk. 3. Udvalget kan undtagelsesvis, jf. stk. 2, 2. pkt., selv indbringe en sag for et uredelighedsudvalg.

Oplysning

§ 10. Udvalget sørger for, at sagen oplyses tilstrækkeligt. Udvalget kan indhente udtalelser fra sagkyndige.

Stk. 2. Udvalget kan til behandling af en sag etablere et ad hoc-udvalg af sagkyndige, hvori det fagområde, hvortil sagen hører, i særlig grad repræsenteres. Personer, som ikke er medlemmer af udvalget, kan indgå i ad hoc-udvalg. Et ad hoc-udvalg afgiver indstilling til udvalget. For ad hocudvalg gælder reglerne i § 11, stk. 1, 1. pkt., og stk.

Redegørelse

§ 11. Udvalget afslutter sagsbehandlingen med en begrundet stillingtagen til, hvorvidt forholdet er i strid med god videnskabelig praksis. Sagsbehandlingen skal i almindelighed afsluttes inden 6 måneder, efter at sagen er rejst for udvalget.

Stk. 2. Udvalget sender sin afgørelse til den indklagede, til klageren og til rektor til orientering.

Stk. 3. Er der ikke enighed i udvalget, skal mindretallets standpunkt og begrundelse anføres for sig.

Klage

§ 12. Praksisudvalgs afgørelser kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Kap. 4. Ikrafttræden m.m.

§ 13. Forvaltningslovgivningens regler finder anvendelse på udvalg og ad-hoc udvalg og disses redegørelse.

§ 14. Reglerne træder i kraft den 1. september 2013.

Stk. 2. Udvalget afgiver efter behov en redegørelse til rektor om reglernes anvendelighed, herunder forslag til evt. justeringer.

Københavns Universitet den 1. september 2013.

Ralf Hemmingsen, rektor

/Torben Rytter Kristensen, gruppeleder

7. Praksisudvalgets medlemmer

Navn	Titel	Enhed
<u>Thomas Riis, formand</u> Genudpeget 11-12-2016	Professor	<u>Det Juridiske Fakultet</u>
<u>Peter Sandøe, næstformand</u> Genudpeget 11-12-2016	Professor	<u>Det Sundhedsvidenskabelige Fakultet</u>
<u>Michael Kjær</u> Genudpeget 11-04-2016. Pr. 11. april 2017 afløst af <u>Jens Lykkesfeldt</u>	Professor Professor	<u>Det Sundhedsvidenskabelige Fakultet</u> <u>Det Sundhedsvidenskabelige Fakultet</u>
<u>Klemens Kappel</u> Genudpeget 11-04-2014. Pr. 05-09-2017 afløst af <u>Gunner Lind</u>	Lektor Professor	<u>Det Humanistiske Fakultet</u> <u>Det Humanistiske Fakultet</u>
<u>Hanne Foss Hansen</u> Genudpeget 01-09-2016	Professor	<u>Det Samfundsvidenskabelige Fakultet</u>
<u>Gertrud Jørgensen</u> Udpeget 23-09-2016	Professor	<u>Det Natur- og Biovidenskabelige Fakultet</u>
<u>Barbara Ann Halkier</u> Genudpeget 01-09-2016	Professor	<u>Det Natur- og Biovidenskabelige Fakultet</u>
<u>Lauge O. Nielsen</u> Genudpeget 25-04-2016	Professor	<u>Det Teologiske Fakultet</u>

Praksisudvalgets medlemmer udpeges af de akademiske råd for en periode af 3 år, jf. § 1, stk. 4 i de for udvalget gældende regler ”Københavns Universitets regler om god videnskabelig praksis”. Udvalget udpeger selv formand og næstformand blandt sine medlemmer. Genudpegning kan finde sted.

Årsberetning 2017

Udvalget vedr. god videnskabelig praksis
(Praksisudvalget)

Københavns Universitet

Nørregade 10, Postboks 2177

1017 København K